

Tale ved Bentes bisættelse den 4.januar 2020

Jeg vil gerne starte med at takke alle, der er kommet i dag. Hvor det glæder os, at I har valgt at følge Bente på vej.

Det ku være dejligt at præsentere jer alle:

- Rasmus, Sara og familie
- Bentes nevøer niecer og ægtefæller
- Bentes kusiner, fætre og ægtefæller
- Alle Bentes hjælpere
- Alle Bentes venner
- Og ikke mindst Bentes børnebørn Lilia og Nora

Jeg vil bruge Vejen som symbol på livet!

Livet for Bente kom til udtryk

I sproget: Bente var rigtig god til at se det væsentlige i en situation og formulere det

I kunsten: Bente ville ud og se kirker, museer, udstillinger - blot ikke for længe

I troen: Bente engagerede sig i Folkekirken, i det spirituelle, i det clairvoyante.

Bentes vej i Livet var hård fra starten.

Bente havde mange smerter, mens leddegigten rasede i barndommen. Men i vores hjem måtte man ikke græde for meget eller for længe, for mor var sygeplejerske og sagde "vissevasse" og pyt!

Omvendt har det nok også bevirket, at Bente tålte meget uden at give op! Og så hjalp det at få en Hotdog fra Pølsemanden. Bente var altid optimistisk, en fighter, hun opgave aldrig at leve livet.

Vi havde også en dejlig barndom sammen med sjov og herligt samvær. Jeg husker, når Bente kom hjem på weekend fra kostskolen, så var der hygge på pigeværelset, når vi søndag morgen spiste krydder og drak kaffe i vores 2i1-seng.

Som voksne har vi haft et skønt søskendeliv med Bente i centrum. Når vi var på ferie sammen, havde hun altid spændende øvelser, som Anne Lise og jeg skulle være prøvekaniner i. Det ku være at jeg skulle sidde på en stol og visualisere, at min skoleleder var et isbjerg og så prøve at tackle det.

Vi har gennem årene været på mange ferier sammen. Det startede i 1969 med en søstre-middag i Hornbæk, hvor Bente var på rekreation efter en af de mange operationer hun måtte igennem. Her aftalte vi, at vi ville på ferie sammen en lille uge

hvert år. I en del år var vi i Marienlyst i sommerhus med alle ungerne og senere mange ture i udlandet. Her kan nævnes: Tyrkiet, London, Kreta, Rom og i 8 år Skagen. Det har været fantastisk at være sammen på den måde. Det har vi alle haft stor fornøjelse af. Så Bente min kære søster tak for 67 gode år.

Til sidst vil jeg sige til Rasmus og Sara: I har stadig familie på Sjælland og vi håber at se jer hos os fremover.

Jeg har fundet nogle billeder af Bente frem, som jeg vil lade gå rundt. De vil måske kunne kalde nogle minder frem hos flere af jer.